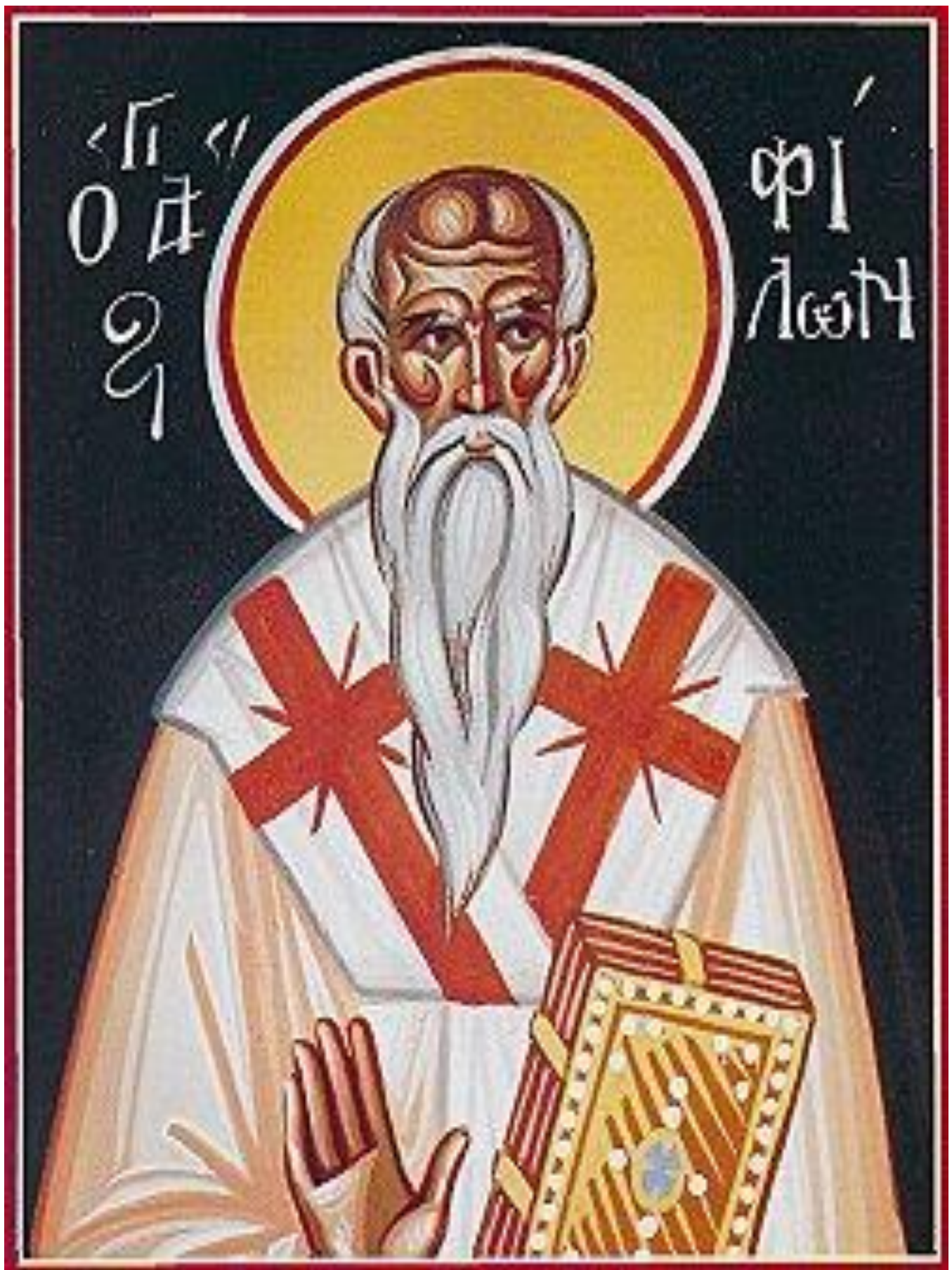


24 IANUARIE

**PARACLISUL
SF. IERARH
FILON
AL
CARPASIEI
CIPRULUI**

ATENA, 2016



Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ. 117, 14)

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ

ΦΙΛΗΜΟΝΑ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΚΑΡΠΑΘΟΥ

ΤΗΣ ΕΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΩ

ΕΦΟΡΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ

*
*
* * *
*
*

Ἀθήναι 2016

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ

ΦΙΛΗΜΟΝΑ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΚΑΡΠΑΘΟΥ

ΤΗΣ ΕΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΩ

ΕΦΟΡΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ ΚΔ΄ Ἰανουαρίου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ θεὸς Κύριος, ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος δ΄ . Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἰερομύστην θεοφόρον Καρπάθου,
σοφῶς ποιμάναντα αὐτοῦ τὴν ἀγέλην
τὴν ἔλλογον τιμήσωμεν ἐκθύμως πιστοὶ
κράζοντες· Πανόσιε Ἱεράρχα Φιλῆμον,
ἔφορε ἀνύστακτε τοῦ Αἰγαίου πελάγους,
τῶν ἐπιβούλων σύντριψον ἐχθρῶν
ἡμῶν τοῦ ἔθνους τὸ ἄνομον φρύαγμα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ού σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι.
Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων;
Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

" Φιλῆμον, Καρπάθου κλέος, εὐλόγει με. Χ.Μ.Μ."

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑμνὸν διοδεύσας.

Φιλῆμον, Ἐπίσκοπε ἱερὲ
Καρπάθου, εὐχαῖς σου
καταπάτησον τὴν ὄφρυν
ἐχθρῶν ἐπιβούλων τοῦ Αἰγαίου,
οὔπερ ὑπάρχεις ἀνύστακτος ἔφορος.

Ἰλέωσαι Κύριον, τὸν Θεόν,
ἡμῖν τοῖς τιμῶσι
σοῦ τὴν μνήμην τὴν ἱεράν,
Φιλῆμον, Ἐπίσκοπε Καρπάθου,
ὁ τῶν Ὁσίων Πατέρων ὁμόσκηνος.

Λαμπρύνεις χορείας Ἱεραρχῶν
καὶ σκέπεις Καρπάθου
τοὺς θεόφρονας οἰκιστάς,
Φιλῆμον, ἀγαῖς τῆς χάριτός σου
καὶ ἀστραπαῖς σῆς θερμῆς ἀντιλήψεως.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάντων ἐν δίναις καταφυγή,
ἀγνή Θεοτόκε,
διαφύλαττε ἀσινεῖς
ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθίστου,
ἐκδεχομένους τὴν χάριν σου πάντοτε.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Μελωδίαις εὐτάκτοις
μνήμην τὴν σὴν στέφομεν,
λαμπηδῶν Καρπάθου, Φιλῆμον
πανιερώτατε,
καὶ ἐκ βαθέων ψυχῆς
ἐκδυσωποῦμεν σε· Σπεῦσον
βοηθῆσαι ἅπασιν
σὲ μεγαλύνουσι.

Ὁσιώτατε πάτερ,
ἡμῶν ἀχλὺν σκέδασον
τῶν παθῶν εὐχῶν σου, Φιλῆμον,

θείων πυρσεύμασι
πρὸς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ,
τὸν Φωτοδότην καὶ Κτίστην,
γένος τὸν φωτίζοντα
ἅπαν τὸ βρότειον.

Νικητὰς σοὺς ἰκέτας
κατὰ παθῶν, Ὅσιε,
δεῖξον, θεοφόρε Φιλῆμον,
γέρας Καρπάθιον,
τοὺς εὐφημοῦντας πιστῶς
ποιμαντικούς σου καμάτων
καὶ τιμῶντας μνήμην σου
τὴν ἀεισέβαστον.

Θεοτοκίον.

Καταπράϊνον τάχος
ἡμῶν παθῶν ζόφωσιν,
Κεχαριτωμένη Παρθένε,
Θεογεννήτρια,
καὶ ἀπαθείας ὁδοῦς
ἡμῖν ὑπόδειξον, Μῆτερ,
ὕμνοις σε ἀείποτε
τοῖς μακαρίζουσι.

Διάσωσον,
Ἱεροφύστα Καρπάθου, σοφὲ Φιλῆμον,
ἐξ ἐχθίστου ἐπιβουλής τοὺς σὲ μεγαλύνοντας,
ἀνάγκης παντοίας καὶ δυσθυμίας.

Αἵτησις καὶ τὸ Κάθισμα.
Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Ποιμάνας σοφῶς ἀγέλην σου τὴν ἔλλογον,
Φιλῆμον σεπτέ, νομὰς πρὸς ἀφθαρτότητος,
χάριν θείαν εἴληφας
δαψιλῶς οὐρανόθεν τὸν Κύριον
ἐκδυσωπεῖν ὑπὲρ τῶν ὑμνητῶν
τῆς μνήμης σου, πάτερ πνευματέμφορε.

ᾠδὴ δ´. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ἄσινεῖς τήρει πάντοτε
τῶν βελῶν, Φιλῆμον, τοῦ παναλάστορος
τοὺς προστρέχοντας σῆ χάριτι,
Πρόεδρε Καρπάθου ἱερώτατε.

Ῥῦσαι πάντας στενώσεων,
ἀλγηδόνων, ἄχθους καὶ περιστάσεων
τοὺς πιστῶς σε μεγαλύνοντας,
θαυμαστὲ Φιλῆμον, ὡς ἰσάγγελον.

Ποδηγὲ ἀπλανέστατε
λογικῶν Καρπάθου ἀμνῶν, κατεύθυνον
πρὸς ἐπάλξεις ἀγιότητος
τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Ἀειπάρθενε Δέσποινα,
Κεχαριτωμένη Θεογεννήτρια,
ἐπευλόγει καὶ ἀγίαζε
τοὺς τῆ σῆ προνοία καταφεύγοντας.

ᾠδὴ ε´. Φώτισον ἡμᾶς.

Θοῦ σῶν ὑμνητῶν
φυλακὴν, Φιλῆμον, στόματι
πρεσβειῶν σου διαθέρμων τῆ χειρὶ
πρὸς Χριστόν, Ἰσοῖς ἀγῶσιν εὐηρέστησας.

ᾠβος ἀρετῆς,
ταπεινώσεως καὶ νήψεως
πολυτίμητε, Φιλῆμον, σαῖς εὐχαῖς
περιτείχισον τοὺς πίστει σοι προστρέχοντας.

Ἦψον ἡμᾶς
εἰς ἐπάλξεις ἀγαθότητος
τοὺς καθεύδοντας, Φιλῆμον, ἐν σκιᾷ
ἀμαρτίας, ἀγνωσίας καὶ κακότητος,

Θεοτοκίον.

Κόπασον ἡμῶν

τῶν παθῶν ταχέως τάραχον
σαῖς πρεσβείαις πρὸς Εἰρήναρχον Θεόν,
γαληνεύοντα, Παρθένε, τοὺς τιμῶντάς σε.

Ῥῆ σι'. Τὴν δέησιν.

Λιμένα σε ἔγνωσαν Καρπάθιοι
θαλαττεύουντες ἐν βίῳ, Φιλῆμον,
ῶν κυβερνήτης σοφὸς Ἐκκλησίας
νηὸς ὑπῆρχες, πανόλβιε Πρόεδρε,
ὁ καὶ ἰθύνων νῦν ἡμᾶς
εἰς γαλήνιον ὄρμον χρηστότητος.

Ἐπάκουσον πάντων δεομένων σου
καὶ παράσχου ῥῶσιν, μάκαρ Φιλῆμον,
ἄμφω καὶ σθένος τοῖς ὁμολογοῦσι
τὴν πρὸς ἡμᾶς σου συμπάθειαν, Ὅσιε,
σκέπην, ταχεῖαν ἀρωγὴν
καὶ ἐτοίμην ἐν δίναις ἀντίληψιν.

Ὁρθότητος βίου ἀκροθίνιον
καὶ κανῶν ποιμαντικῆς ἐπιστήμης
Καρπάθου ὠφθης Φιλῆμον ἐπόπτα,
καὶ ὁδηγὸς ἀπλανῆς τῆς ἀγέλης σου
πρὸς τὰς σκηνώσεις οὐρανοῦ,
σκεπαστὰ σῶν προσφύγων φιλόστοργε.

Θεοτοκίον.

Στηρίζουσα ἀκλινῶς τοὺς δούλους σου
κλονουμένους καθ' ἐκάστην μὴ παύση
καὶ βοηθοῦσα ἐν βίου ἀνάγκαις
καὶ πειρασμοῖς τοῖς πιστῶς σοι προστρέχουσι,
Θεογεννητορ ἀγαθή,
εὐσεβῶν καταφύγιον, Δέσποινα.

Διάσωσον,

Ἱεροφύστα Καρπάθου, σοφὲ Φιλῆμον,
ἐξ ἐχθίστου ἐπιβουλής τοὺς σὲ μεγαλύνοντας,
ἀνάγκης παντοίας καὶ δυσθυμίας.

Ἄχραντε,

ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον
ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ἱεροφάντορ Καρπάθου πανόσιε,
σεπτὲ Φιλῆμον, ἀγάπης κειμήλιον
καὶ συμπαθείας πρὸς πάσχοντας σάπφειρε,
ἐχθροὺς Αἰγαίου τῶν νήσων ἀπέλασον
ἰσχύϊ, πάτερ, λιτῶν σου πρὸς Ὑψιστον.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.
Στίχος. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον· Κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. στ΄ 17 - 33).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ....

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...

καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ελεῆμον,...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.

Πάτερ, θεοπρόβλητε

ἱερομύστα Καρπάθου,

τοῦ πελάγους ἔφορε

τοῦ Αἰγαίου ἄγρυπνε,

καταφύγιον

τῶν ἀμνῶν ποιμένης σου

λογικῆς καὶ σκέπη

τῶν σπευδόντων ἐν στενώσεσι

καὶ βίου κλύδωσι
ταῖς θεοπειθέσι πρεσβείαις σου,
Φιλῆμον ἀξιάγαστε,
ῥύου συμφορῶν καὶ κακώσεων
πάντας τοὺς ἐν πίστει
προσφεύγοντας τῇ σῇ ἐπισκοπῇ
καὶ παναλκεῖ προστασία σου,
Ἱεράρχα Ὁσιε.

Σῶσον, ὁ Θεὸς, τὸν λαόν σου...

Ὡδή ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ελεήμονος Λόγου
τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου,
Φιλῆμον, ἔσοπτρον
ἀγάπης, συμπαθείας
καὶ ἀρωγῆς ἐτοίμης,
οὐρανόθεν κατάπεμψον
ἡμῖν Αὐτοῦ οἰκτιρμοὺς
καὶ ἔλεος τὸ μέγα.

Υπερεύχου, Φιλῆμον,
τοὺς τιμῶντας ἐν ὕμνοις
τὴν πολιτείαν σου
τὴν καθαρὰν καὶ πόνους
πομαντικούς σου, πάτερ,
ἐν Καρπάθῳ, θειότατε,
Αἰγαίου νήσων φρουρὲ
καὶ σκεπαστὰ καὶ φύλαξ.

Λυπηρῶν τὴν ὁμίχλην
ἀποδίωξον τάχος
φωτὶ δεήσεων
θερμῶν σου, Ἱεράρχα
Φιλῆμον, πρὸς τὸν Κτίστην,
Ὡ λαμπρῶς εὐηρέστησας
διαγωγῇ σου σεμνῇ,
εὐχῇ καὶ ταπεινώσει.

Θεοτοκίον .

Ὁδηγοῦσα μὴ παύση
πρὸς σκηνὰς οὐρανίους,
θεογεννήτρια,
τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας
καὶ πίστει ἀνυμνοῦντας
τοὺς καμάτους Φιλήμονος,
δοξάσαντος σὸν Υἱὸν
ἐμπράκτως, Παναγία.

Ῥῆ ἡ΄ . Τὸν Βασιλέα .

Γῆθεν, Φιλήμον,
πρὸς οὐρανοὺς σοὺς ἰκέτας
τάχος ἔλκυσον τοὺς ἀνυμνοῦντας
σὲ ὡς Ἱεράρχην
Καρπάθου θεηγόρον.

Εύκλειας πόλου
μετέχειν σοὺς ὑμνηπόλους
καταξίωσον πάντας, Φιλήμον,
μεγαλύνοντάς σε
εὐτάκτως εἰς αἰῶνας.

Ἰδεῖν, Φιλήμον,
Χριστοῦ προσώπου τὸ κάλλος
καταξίωσον τοὺς ὡς Καρπάθου
Ἱεράρχην θεῖον
σὲ ἀνυμνολογοῦντας.

Θεοτοκίον .

Μῆτερ Ἁγία
θεοῦ τοῦ Λόγου, Παρθένε,
ἐπευλόγει καὶ ῥύου κινδύνων
ζοφερῶν σοὺς δούλους,
πιστῶς σε μελωδοῦντας.

Ὡς ἰθὺς ἑ. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐπάκουσον, Φιλῆμον,
Ἱεράρχα σῶφρον,
τῶν αἰτουμένων σὴν θείαν ἀντίληψιν
καὶ πέμψον πᾶσι σὴν χάριν, Καρπάθου Πρόεδρε.

Χαρᾶς ἡμῶν, Φιλῆμον,
πλήσον τὰς καρδίας,
δεινῶς στενόντων ἐν βίου ταῖς θλίψεσι,
πανιερώτατε πάτερ, Καρπάθου σέμνωμα.

Μνημόνευε, Φιλῆμον,
τῶν ἐν εὐλαβείᾳ
καὶ κατανύξει ὑμνούντων ἐκάστοτε
ποιμαντορίας σου τρόπους, σεβασμιώτατε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τοῦ Ἱεράρχου,
Κεχαριτωμένη
Θεογεννητήρι, δυσώπει τὸ Τόκον σου
ὑπὲρ ἡμῶν σε τιμώντων, σεπτοῦ Φιλήμονος.

Ἄξιόν ἐστι...καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χαίροις, τῆς Καρπάθου Ἀρχιερεῦ,
ἀρετῆς πυξίον,
ἐνδιαίτημα προσευχῆς
καὶ κανῶν ἀγάπης
πρὸς τοὺς μακρὰν καὶ πέλας,
Φιλῆμον θεοφόρε,
σεβασμιώτατε.

Χαίροις, φύλαξ ἄγρυπνος καὶ φρουρὸς
νήσων τοῦ Αἰγαίου,
Ἱεράρχα θεοειδὲς
τῆς Καρπάθου, πάτερ
Φιλῆμον, ὁ ἐλαύνων
ἐχθροὺς τῆς χάριτός σου
σθένει, πανόσιε.

Ῥῦσαι, Ἱεράρχα, παντοδαπῶν
θλίψεων καὶ νόσων,
ἀλγηδόνων καὶ συμφορῶν
Κάρπαθον, Φιλῆμον,
ἧς θεῖος ποιμενάρχης
καὶ ἀρχιθύτης ὤφθης
θεοφορούμενος.

Χαίροις, ἐπιβούλων ὁ ὀλετήρ
τῆς ἐλευθερίας
τῆς Καρπάθου, θεοειδὲς
Ἱεράρχα, πάνυ
Φιλῆμον, ὁ ἐκλάμπας
πρὸς τοὺς ἐμπεριστάτους
θείοις πυρσεύμασι.

Χαίροις, ὁ κοσμήσας ποιμαντικῆς
ἀγωγῆς σμαράγδοις
Ἐκκλησίαν τὴν τοῦ Χριστοῦ
ἐν Καρπάθῳ νήσῳ,
Φιλῆμον Ἱεράρχα,
φιλανθρωπίας ἄκρας
λύχνε αἰείφωτε.

Χαίροις, ἡ ἐτοίμη καταφυγὴ
τῶν ἐν τῷ Αἰγαίῳ
αἰτουμένων σὴν ἀρωγὴν
καὶ θερμᾶς πρεσβείας
πρὸς Κύριον, Φιλῆμον,
Καρπάθου Ἱεράρχα
πνευματοφόρητε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου
ποιήσατε πρεσβεΐαν
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ἀμίαντον, πρᾶον, σεμνὸν καὶ ἄκακον
ἀρχιερέα Καρπάθου
μελισταγέσιν ὠδαῖς
εὐφημήσωμεν λαμπρῶς, σεπτὸν Φιλήμονα,
φίλον ὑπάρχοντα Χριστοῦ
καὶ ἀγέλης λογικῆς
ἀνύστακτον ποιμενάρχην,
αὐτοῦ λιτὰς τὰς ἀόκνους
πρὸς τὸν Θεάνθρωπον αἰτούμενοι.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς·

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ εὐλου.

Ρῦσαι ἀνυποίστων συμφορῶν,
θλίψεων καὶ πάσης ἀνάγκης
τοὺς ἀνυμνοῦντας λαμπρῶς,
Ἱεράρχα Ὅσιε,
Φιλήμον, μνήμην σου
τὴν σεπτὴν καὶ ἐν ἄσμασι
τιμῶντας σοὺς πόρους,
οὔσπερ δι' ἐνίσχυσιν
ἔτλης ἐλλόγου σου
ποίμνης ἐν Καρπάθῳ, τρισμάκαρ
ἔφορε Αἰγαίου πελάγους
καὶ ἐχθρῶν ὀλέτα θείας πίστεως.

Δέσποινα, πρόσδεξαι
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου
εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τρισσεῦ ον Κύριε Ἐλέησον Λιτῆ ς Ἁγίου Ὄρους.

Ὡ φιλήμον Πρόεδρε , *τῆς Καρπάθου
φίλον με* Κτίστου δεῖ ξον γνήσιον.

Δί στιχον .

Φιλήμον , Καρπάθου Ἱεράρχα , σκέπε
Σοφίαν τιμῶσαν σε , Χαραλάμπης κράζει .